

Передплата

на «РУСЛАНА» вносять:

в Австрії:

на цілий рік . . . 20 кор
на пів року . . . 10 кор
на чверть року . . . 5 кор
на місяць . . . 1-70 кор

За границею.

на цілий рік . . . 16 рублів
або 36 франків
на пів року . . . 8 рублів
або 18 франків
Поодинокі числа по 10 сот.

РУСЛАН

»Вирвеш ми очи і душу ми вирвеш: а не возьмеш милости і віри не возьмеш,
бо руске ми серце і віра руска» — З Русланових псалмів М. Шашкевича.

Виходить у Львові що дня крім неділь і руских свят о 5¹/₂ год. пополудни.

Редакция, адміністрация і експедиция «Руслана» під ч. 1. пл. Домбровского (Хорунцини). Експедиция місцева в Агенції Соколовского в пасажі Гавемана.

Рускописи авертає ся лише на попереднє застереженє. — Рекламачні неопечатані вільні від порта. — Оголошеня звичайні приймають ся по ціні 20 с. від стрічки, а в «Надісланім» 40 с. від стрічки. Подяки і приватні донесеня по 30 с. від стрічки.

Міністерство бар. Гавча.

(X) Скорше, як можна було сподівати ся, покінчило ся міністерське пересиленє в Австрії. На передодні нового року н. ст. покликав монарх до себе бар. Гавча і заіменував єго міністром-президентом, прийнявши попередю просьбу о відпустку д-ра Кербера, — всі інші міністри остали на своїх посадах, а доповнено лише опорожнені по д-рі Кербері міністерства — імено внутрішніх справ, котре обняв др. Білянд-Райдт і міністерство судівництва, котрого управителем заіменовано секційного шефа д-ра Кляйна. Таке порішенє міністерського пересиленя було справдешньою несподіванкою новорічною, раз для того, бо всі думали, що цісар полагодиць сию справу аж по повороті з Пешту, куди виїхав 2. н. ст. січня, а по друге для того, позаяк політичні круги найменше сподівали ся покликания бар. Гавча до керми.

Барон Гавч не є зовсім новим чоловіком на політичній видівні державній. В 34-ім році житя обняв він за бар. Таффога міністерство просвіти, вдруге ту саму теку за гр. Баденього, а після упадку міністерства гр. Баденього став міністром-президентом. На тім становищі зніс він язикові розпорядки гр. Баденього, і видав нові, котрих основою поклав він чисті і мішані язикові округи. Розпорядки бар. Гавча були в дечім обмежені що до Чех, але розширені що до Моравії.

Барон Гавч не виступав ніколи яко прихильник якого небудь сторонництва парламентарного, але також ніяке сторонництво не вважало єго своїм противником; на становищі міністра просвіти намагав ся

поступати безсторонно і законно і старав ся вдоволити культурним постребам всіх народностей держави. Чехи, котрі спершу єго побороювали, відносили ся до него опісля доволі прихильно. Словинців і Хорватів приваднав він собі також узглядненєм їх національних потреб на полі шкільництва, а також Русинам дістали ся за єго міністерства гімназії в Перемишлі і Коломії, пять руских шкіл вчительських при учительських семінариях, руска катедра історії в університеті львівськ, управиленє рускої правописи в школах і урядах на основі Minogitaetsvotum проф. д-ра Стоцкого і ухвал заводової анкети покликаної Радою шк. кр. на домаганє руских товариств і т. п.

На становищі міністра-президента в 1897. р. ознакомив ся бар. Гавч із способом пересправлюваня в парламентарними сторонництвами.

Бар. Гавч має отже потрібний досвід заводовий і парламентарний, а визначаючи ся при тім рішучістю і прямодушністю, може сподівати ся, що парламентарні сторонництва не будуть мати поводу, відносити ся до єго правительства з недовірем. Задача єго очевидно не є легка. Передовсім треба зазначити, що міністерство Гавча остане також урядничим як і попереднє і що в єго поступованю мало що змінить ся, але нема сумніву, що змагати мене констатуючюю і парламентарною дорогою до розмотаня запутаних відносин австрийских до парламентарного ухваленя передовсім бюджетової провізорії, бюджету, австро-угорської угоди і торгових договорів, та предлоги запомогової і рефундованя 69 мільонів.

Чи се поведе ся новому правитель-

ству успішно перевести, годі наперед сказати, але се буде передовсім залежати від Чехів. Можна однак сподівати ся, що Чехи бодай з початку залишать обструкцію, а може й опозицію, знаючи о тім, що бар. Гавч є в дворі persona gratissima, і тим осягнуть переогодом здійсненє своїх домагань.

Такого становища Чехів можна сподівати ся на основі розмов віденьских дневників з д-ром Крамаржом, котрий, як ми вже писали, переговорював також з міністром-гр. Голуховским, а також др. Странський в Lidowe Noviny каже, що тепер обструкція устане. Вже само уступленє д-ра Кербера, котрого пять літ безуспішно побороювали, дає їм певне вдоволенє і тому може поведе ся новому правительству довести до парламентарного розему. В такім случаю може над «парламентарним кладовищем», як мовляв др. Кербер, засияє заранє нового житя там, де доси пустинний вітер наносив лише обструкційного піску.

Можна також сподівати ся, що й німецькі сторонництва без пересуду стрітять нове міністерство і не будуть робити перепон що до уздоровленя парламенту. Осмилітною обструкцією утомили ся вже обидві сторони, єї шкідливі впливи відчувають обидві сторони для монархії, а особливо Чехи для свого краю, тимто визволенє із сего зачарованого круга прийалиб неперечно з вдоволенєм. Вже та сама обставина, що держава повернула би знов до давного парламентарного ладу, буде для сторонництв, невдоволених з теперішнього замаскованого абсолютизму, певним успокоєнєм. А по бар. Гавчу і єго минувшині мають сторонництва право сподівати ся, що він пошанує парламентарні уладженя і кон-

Денис Угнівець.

Голодовий спорт.

(Дальше).

Всюда хаотичний гуцкав комплікацій одної правди з другою. Він перепихав ся ним. Острі кінці обосічних снєтез розпорували мозок і точили червону, теплу кров. Кров текла і стягала довгі нитки болючого зневіря... сумніву. Острі китиці догматів смагали його по очах, ніби мідлою з соснових гильок, по працюючому чолі, матованому космиками волосєм.

Отєї мітелки калічили його, відривали поясами шкіру, перетинали череп...

Не зважав на них. Сміло ішов дальше. Вийшов на ясну, цвітисту поляну, широку, велику, безмежну як вся вселенна, уквітчану розкішним цвітєм рожі, зеленої руті, і твердого, відсвіжуючого запаху мяти.

Срібними піснями звонили соловії. Вони високими трелями, наче по драбині тонів влітали до голубого неба. — На хвильку зросали перлами жалю і туги за минулою весною і знов вбивали ся в гору солодкою мелодією надії на лучші часи.

Йому любо єтало. Так любо... так розкішно, ніби в обіймах своєї любки. Спів хилив ся соловками поділуями на розпалене лице. Груді його хвилювали. Хвилі котили ся сміло... без боязни ударяли своїми чолами о білі ребра твердої скали.

Стояв під скалою. Золоте, небесне око скроплювало його промівистим кропильом цілющого тепла. На кожній перлині сидів шести-крилий, світлий ангел і співав пісню Святиому.

І знов надлетів з ревучим шумом чорний орел суму і зневіри. Сталевим, закривленим клювом, мовби міцною гаківницею, підривав скалу. Пазурами дер твердий камінь.

Порекнула нерушима скала мільонами відломів — а відлом тяжкий з самої насади упав на його груди і придавив його. Він охнув-гойкнув. Тягар скали розмяжджував душу. Омлівав з болю і муки сердешної.

На голову посипали ся камінні скали черепом скла. Кидав ся. Хотів скинути з душі отсю брилу. Але був безсильний. Шамотанє обезсилило його. В немочи безпорадній заривав тяжко.

А слези текли блискучою хрусталою. Холод хрусталою додав сили і оживотворив відвагою. Він сіпнув раз-другий... а тяжка брила з гуком і лоскотом скотила ся в темряву безодні...

Підняв ся. Пішов прогалиною по обрусї мягкого атласу — трави. І знов поляна одіта лагідним віддихом срібного місяця.

А тут люди... над скранію кожного блистів лавр і розмарин. Вони раювали. Приступив до найближшого і спитав мовчки: хто вони?... Брати... відповів запитаний...

А в горі на престолі сили — краса —

мудрости сидів Святий... — — — — —
— — — Розчарований... лежав в своїй комнаті. Голова тяжіла. Лице горіло огнем горячки. Кости пукали і ломали ся в ньому. Біль не мав границь.

В хату заглядав ясный, погідний, весняний день... і мапав до себе Петра...

Петро витягав до него свої млаві... безсильні руки. А в ухах чув шепіт: Причиною тих невольних мук... ти сам...

V.

— Пане Нарваний, відчиніть... а то прикличемо замочника, — лунав ізза дверей знайомий йому голос Василя. Княгиня казали відчинити.

Петро не відзивав ся. Не чув Василевої гровьби. Йому здавалось — він бачить чорну мару... вона стоїть йому в ногах і кидає острим риняком в його очи... в слухову оболонку... в його серце... Дрібний, острый кремівь вбивав ся аж в мозок. Чув присутність тої мари, бачив диявольський єї погляд — але не міг розізнати, звідки вона приходить.

Гриманє до дверей змагало ся. Серед грюканя і двох або трох голосів мужеских виставав писек княгині, ніби брентет поровтинаної, мосяжної бляхи, що з кожною мінутою заміняв ся і поступенно зростав до найвишого тону розстрєвної скрипки.

— Не відчиніть?... Пане Нарваний, перепрашаю вас... се я... княгиня...

ституцію. З новим роком обнімає міністерство бар. Гавча керму держави і розбуджує нові надії, а треба в інтересі держави і в ній поселених народів бажати, щоби ті надії не змарніли.

Промова пос. д-ра Короля

виголошена в галицькій соймі dnia 9. падолиста 1904 при бюджетовій розправі.

(Дальше).

А тепер друга цвітка з огорожу старостинської самоволі в Галичині. В Товмачі є старостою п. Свобода, а єго щирим приятелем, а злим духом, секретар ради повітової п. Валевский. Ті два пани хотіли би вести вшехпольську політику в повіті. На їх нещастє однак при повітовім суді в Товмачі був секретарем судовим п. Стефан Дрогомирецький, чоловік дуже чесний, примірний судия, котрий має то одно нещастє, що є Русином і Русином сьвідомим, котрий не встидає ся того, що є Русином і завжди яко Русин маніфестує ся.

Той п. Дрогомирецький був не на руку ни Свободі і Валевському і они то постановили за всяку ціну позбути ся єго з Товмача, а що не могли зробити того в спосіб легальний, тож вхопили ся способу впрот нечесного, бож фальшивої денунціяції до суду окружного в Станиславові.

Річ мала ся в такий спосіб: Староста Свобода вносить 12. липня т. р. до ч. 176 до прокуратурі в Станиславові донесенє, що секретар Дрогомирецький і кількох сьвященників, скликало без відомости староства збори під голим небом в лісі Башта коло Товмача і через тоє допустили ся переступленя §. 19. закона о згромадженнях. До того донесеня долучив староста справозданє канцеліста Барабаша, котре зістало написанє на приказ і під доглядом самого старости.

В тім донесеню, а радше в тім справозданю, п. канцеліст Барабаш подає, що сконстатував, що дня 22. мая с. р. фактично відбули ся такі збори під голим небом в лісі Башта під Товмачем, котре аранжував і на котрім проводив секретар судовий Дрогомирецький. До того справозданя долучив п. канцеліст Барабаш 2 протоколи переслуханя наочних сьвідків, одним був езекутор податковий Антон Гібш а другим пастух Іван Саварин. В протоколі того езекутора податкового подає п. Барабаш, що той езекутор бачив власними очима, як п. Дрогомирецький був на тих зборах, що п. Дрогомирецький ті збори аранжував, що займав ся, щоби ті збори відбули ся.

Другий сьвідок, пастух Саварин, стверджує в протоколі, що пасучи худобу коло ліса Башти

— А то до біса... Не дадуть чоловікови спокою... Власне тепер почув в жолудку обридливє, слизьке повзанє. Воно вело ся зпикаковатими скоками, ніби повзав тїм, кидав ся здоровий пєскор, поспаний мільною соєю. Хотїв розслїдити його. А ту... маєш Петре... Твій спорт пішов на пси.

Був страшно лютий.

— Не поможе!.. Треба відімвнути! — Підвів ся. Спустив ноги з ліжка. В голові закрутило ся. Очи вилазили на верх. Заворот ніби в інфлюенції. Похитнув ся і ударив головою о кант стола.

Закляв княгиню і свій спорт. Держачись сьпанки крісла одною а стїна другою рукою, доволі ся до дверей. Відсунув засувку. Двері відхилили ся.

— Ісусе... Мар... скрикнула княгиня. Бійте ся Бога, що з вами. Збїд, сполотїв наче глина... Майже сумїїне над собою.

В очах єї блиснули слези. Губи тремтіли... Хибаб вона справді його жалїла?... безінтересовно?... А може то лиш нервї гістерички затремтїв. Не розважав... йому було байдужно... Ослабленє і лють, що перервали йому може найкрасішу хвилю спорту — відіхнули геть критичний змісл...

— Трун... пане доктор... подивїть ся — дійсний трун... І видів то хто?!

(Дальше буде).

бачив, як так збори відбули ся, на котрих якийсь пан, мав то бути Дрогомирецький, проводив.

Крім того пішло єще до суду повітового в Товмачі донесенє жандармерії рівнож на приказ старости, о котрім згадав мій товариш п. Олесницький при розправі над справозданєм комісії правничої, на справозданю шестого департаменту.

Не дивую ся, панове, що прокуратурія державна в Станиславові отримавши таке донесенє, котре було поперте зізнанєм наочних сьвідків, поставила внесенє на переведенє проти Дрогомирецького і товаришів розправи, о переступленє §. 19. закона о зборах, а окружний суд станиславівський з огляду на тоє, що ходило о секретаря суду в Товмачі, делегував для тої справи суд повітовий в Тисьмениці.

Рівночасно секретар Дрогомирецький і товаришї довідавши ся о такім безпідставнім донесеню до прокуратурі, зробили донесенє карне до суду в Товмачі против канцеліста Барабаша і против езекутора Гібша о переступленє обиди чести.

Обі ті розправи зістали вже переведені і обі ті розправи скінчили ся дуже некорисно для п. старости Свобода, бо суд тисьменицький мусїв, переконавши ся о неправдивости донесеня, увільнити секретаря Дрогомирецького від обжалованя, а суд в Товмачі на підставі розправи в Тисьмениці засудив Барабаша на 10 днів арешту, а ту другу жертву, бідного езекутора на 8 днів арешту. (II. Гурик: А старості нічо не стало ся). Однак при тих розправах судових вийшло на яву дуже поганє постуованє старости Свободи. Іменно при тій розправі, коли прийшло до записаня, зізнав той клясичний сьвідок, езекутор Гібш, що він зовсім не видїв Дрогомирецького на зборах, ані взагалі о жадних зборах, котрі відбули ся мали в лісі Башта коло Товмача, найменшої не має відомости. (Веселїсть. — П. Олесницький: А цож на то прокуратурія?)

И того — каже сьвідок — п. Барабашови не казав, я лиш видїв як п. Дрогомирецький в місті їхав на фірі, а п. Барабаш зробив з того, що я Дрогомирецького видїв, що я знав о тім, мовби п. Дрогомирецький аранжував збори і на них проводив. Слуханий Барабаш яко сьвідок, каже: Правда, менї того не казав п. Гібш, він сказав менї лиш, що видїв, як їхав п. Дрогомирецький на фірі, але я то хотїв убрати в красну форму (Веселїсть), а написавши протокол, дав прочитати п. старості, він той проєкт поправив і казав менї переписати, а потім дати підписати Гібшови. Езекутор Гібш прочитавши той протокол, котрого не складав, прочитавши, що в протоколі суть річи, о котрих не говорив, каже: Пане Барабаш перепрашаю, але я того протоколу не підпису. На то п. Барабаш успокоїв єго, що то протокол лиш для ужитку староства, що того протоколу ніхто не буде видїти. Можеш спокійно — каже — підписати, а як будеш не рєслуханий, можеш сказати так, як ся фактично річ мала, а того протоколу староста на щось потребує. Так само і другий сьвідок, пастух Саварин, переслуханий під присягою каже: Я ніколи жадних зборів не видїв, а навіть о тім поняття не мавем. (Веселїсть).

Панове скажете може, що справедливости стало ся задосить, бож ті, котрі прованились, т. є канцеліст Барабаш і езекутор податковий Гібш, зістали покарані. Правда, они зістали покарані, але они були лиш орудем в руках старости, котрий головну вину поносить, котрий сам фальшував урядові акти, котрий фальшував протоколи урядові, списував в урядовім будинку в старостві, через урядову особу, через канцеліста. І той п. староста ходить собі безкарно до тепер, єму ані волос з голови не спав.

Друга річ. Секретар Дрогомирецький дістав вправді потім сатисфакцію за тоє, що зістав неслухно посуджений через канцеліста Барабаша, але хто тому панови винагородить тоє, що він, нім єще справа зістала скінчена, зістав перенесений з Товмача вправді до Станиславова, але все зістав перенесений за кару.

Менї здає ся, панове, що обидва чувств справедливости, демагає ся покараня примірного, покараня такого, щоби оно було відстрашующим приміром для кожного старости, если би він ва-

жив ся в такий спосіб поступати. (II. Гурик: А деж прокуратурія державна?)

Знаємо, що ваша прокуратурія державна має дуже чутливе ухо, знаємо, що та прокуратурія уміє потягати до дуже строгої відвчальности руских людей за найменшу провинну, котра кінчить ся звичайно увільненєм суду, але, та сама прокуратурія не видить ніколи того, що робить староста. Після понять прокуратурі державної, вільно старості допускати ся чинів каридостойних, злочину, за котрі другі люди мусять відповідати перед карним судом, за котрі другі люди мусять садїти по криміналах, а старостам уходить все безкарно. (Голоси: Скандал).

А тепер, панове, позвольте, що перейду на другє поле, іменно на поле нашої автономії громадської.

Від многих а дуже многих літ повторяють ся в тій високій палаті жалоби не лиш зі сторони рускої, але і зі сторони польської, жалоби на тоє, що наша автономія громадска фунгує не належито, що вибори до рад громадских не переводять ся в належитім часі, що впровадженє в урядованє нововибраних зверхностей громадских переволїкає ся длятого, щоби беняміни старостів на становищах війтів могли бути як найдовше утримані, що протести як найбільше безпідставні, залагають цілими місяцями в ц. к. власти краєвої, що старости на урядах начальників громадских утримують індивідуа послїдного сорта, лишє длятого, бо такі війти ідуть старостам на руку при виборах.

Під тим зглядом, панове, признаєть, здає менї ся, цілий високій сойм, що у нас єще много, а дуже много до зробленя, що справа тах протестів єще до тепер дуже а дуже затемнена, що ті протести в ц. к. власти краєвої не можуть дочекати ся рішеня.

Не маю зовсім наміру бавити ся в спеціалізованє яких небудь фактів, не хочу приврдити яких небудь случаїв, бо здає менї ся, то річ аж надто исторична, ми то вєі добре знаємо, що ті проволїканя, рішеня протестів повтаряють ся частїйше мєже на сході, але також і на заході, однак, достойні панове, не могу помилувати одного дуже характеристичного случаю, котрий кидає дуже ярке сьвітло на наші відносини краєві, котрий доказує, що там, де єще при тім входить в гру інтерес польскїй, що там власть повітова і власть краєва готові допустити ся яскравих нарушеня законів, що там власть краєва стає по стороні старости, котрий нарушає закон, а стає по стороні старости лиш длятого, щоби ратувати »zagrożony interes polskości«.

Стало ся то в містечку Топорові, повіта брїдського, що я тепер високій палаті хочу в коротких словах представити.

(Дальше буде).

Япаньско-росийска війна.

Капітуляція Порт-Артурса.

Майже через 11 місяців потрафив Стессель боронити Порт Артура перед япаньскою навалю. Сама природа вивинувала ту кріасть в майже непоборимі прикмети. Стрімкі, скалисті горби, окружаючі вінцем Порт Артура, були би оставали ще довго в руках росийскої залози, если би інші обставини не були приневолили залозу зложити оружє в нерівній борбі. Скупий харч, недостаток амунїції, знищенє цушок безнастаново стрільбою, обезсилєнє щораз меншаючої портартурскої залози довели до побід Япанців, скріплюваних що раз то новими полками. В остатних днях кровавими боями здобули Япанці цілий ряд війшних фортів, які в інших обставинах могли були назад дістати ся в руки Росиян, бо внутрішні форти доминували над здобутими. Однак на деяких з росийских фортів серед найгорячіших битв панувала глуха тишина, яку можна пояснити або недостатком амунїції, або знищенєм цушок. Нєрівна борба заставила ген. Стесселя до капітуляції. На сам лат. Новий рік о 9. год. вечером ген. Стессель вивисла до ген. Ногі лист в сїрві переговорів що до капітуляції кріаости. Новий операції сейчас перервано, а ген. Ногі визначив ген. Іджічі до веденя перєсправ з ген. Стессельом і доїсє про те мікадови в Токіо. Мікадо — як доносить телеграма — признаючи посьвяту ген. Стесселя

для вітчизни, поручив облягаючій армії поводити ся з всякими почесними сувороти оборонців кріпости. В ночи на 2. с. м. портартурска залога покинула деякі форти і висадила їх мінами та знищила значне число кораблів в порті. Пересирави що до капітуляції мали почати ся вчєра, а повновласники обох сторін підпишуть умовини капітуляції, які сейчас відуть в жите без дожданя на затверженє.

Над рікою Ша

ситуація не змінила ся. Скупі вісти, які приходять звідтам через Петербург, подають, що в остатніх днях рекогносційні відділи Японців напали кілька разів на передні сторожі російські. Так ген. Куропаткін телеграфував дня 1. с. м., що дня 30. грудня напали Японці на російські позиції коло Ліншину, але від пушочними стрілами цофнули ся зі стратами. По російській стороні згинуло 2 воєків а 11 було ранених. — «Бірж. Вєдомості» доносять з Мукдену, що дня 1. с. м. Японці пробували заатакувати центр російських позицій, але мусіли цофнути ся з великими стратами. В січні — як пишуть з Мукдену — надіють ся там приїзду 200.000 нового війська.

ВІД АДМІНІСТРАЦІЇ. При змінї року просямо наших Вп. Передплатників о скорє відновленє передплати, зглядчо о виріненє залєглостий та о присєднуванє нам нових передплатників.

Новим передплатникам будемо висилати часопись до руского Нового року даром.

Новинки.

— **Калєндар.** В середу: руско-кат. Анастасій; римо-кат. Тита. — В четвер: руско-кат. 10 муч. в Криті; римо-кат. Емілії, Тельф.

— **З Київa** доносять нам, що в суботу прибули на ювілей д. Нечуя-Левицького п. Бриттан, секретар «Дністра» зі Львова, адвокат др Кормош з Перемишля, адв. др. Федак і дир. Борковский. Того дня приволював ся хор Лисенка влучений з театральним хором до виступу на ювілейнім сьвятї. Хор числив 80 людей та імпуновував не лише силою, але і добірною інквєстиво голосів. Крім того замїчує наш дописувачель, що в Київї падав того дня густиий снїг, так що трамвай не могли їздити. — Точний опис недїяїшого ювілею помстимо в найблизших числах нашого днявника.

Іменованя і перенєсеня в судівництві. Президент міністрів як управитель министерства судівництва перенїс радників краєвого суду: Льва Стефановича, начальника повітового суду в Залїзїях до Львова, Маріяна Мавра, начальника повіт. суду в Бірчи до Тернополя, Йосифа Огановича із Золочева до Львова, Антона Нєгребєцького з Тернополя до Львова, а також іменував радниками краєвого суду судових секретарїв Івната Кубє і Йосифа Романовича у Львовї для Золочева, Аполїварія Ясеницького в Стрию для Коломиї, Звєслава Олексєвського в Перемишлї для Перемишля; дальше радниками краєвого суду і начальниками повітового суду — придїленого до найвишшого касаційного трибуналу секретаря львівського суду Павла Войтасєвича для Бірчи, пов. судю в Садогорї Еміля Томорука з підвишенєм в місце, судового секретаря Стан. Дроздовського в Тернополї для Залїзїїв; дальше перенїс судових секретарїв Ілюю Френкля з Коломиї до Перемишля; Йосифа Павловича з Мостів великих до Стрия, Болєслава Панцєвича з Угвова до Городка, Йосифа Дубїя з Потока Зол. до Тернополя, Мєчислава Шефера з Товмача до Коломиї; вїяїни іменував секретарями судових адюктїв Стан. Латвінїшина з Бучача для Потока Зол., Жягм. Тишковського в Городку для Мостів вел. Мєчислава Ямрозика в Сокалі і Пєс. Гайльгофера в Медичах для Угвова.

— **Обережно з англійськими плястрами.** Недавно приключив ся в Варшавї случай затровєля крови в руцї від англійського плястра, приліпленого на рану. З тої нагоди пише один з тамошних лікарїв отєї замїтки: Часи славетної лікарки — паутини — минули, кредит єї провав безповоротно, а тимчасом єї рідний братчик — в затроючїм значїню — англійський плястер удержав свою повагу ще досї і тїпуть ся загальною симпатїєю, хїба тому, що плястер є «англійський». Передовсім матерьял, уживаний до єго виробу, не є такий чїстий, якби кому могло видавати ся. До того ще на воєкєсти плястер розмокає і дуже добре приймає на собі всякі бактерїї і бактерїї, а тимчасом плястер маз хоронити рану перед закаженєм. Коли наука ствердила, що ті плястри є небезпечні для людського здоровля, то належало би їх перестати уживати,

тимчасом дїє ся противно, бо тоді не стало би... штучних перчиків до окраси дївочого личка.

— **Мєсть б. королевої Наталїї.** Із Білгороду доносять, що сербське правительство наказало вицофати із уживаня новї марки почтовї, які видає із приводу коронації короля Петра. Стало ся се тому, що умїщенї на тих марках портрєти Кара Джорджїя і короля Петра I, коли їм добре придивити ся, зливають ся в посмертну маску короля Александра. В Білгородї підозрївають б. королеву Наталїю, що се вона підїлала тїла париского рисівника, який зладив рисунк марок.

— **Бруовї японофіли.** Редакцію Wik-upow ого не в радувало би так воскресєнє історичної «од моржа до моржа», як в радував уяздок Порт-Артура. На знак вдоволеня та редакция вивїсила над своїм льокалем велику японську фану! Якби так мікадо був ближше і се побачив, то лише здвигнув би плечима і сказав: o sapientia simplicitas!

— **В нападі божєвїльства** появили ся оводї на двірцї велїзничїм у Віднї на Угорцїнї властїтель бїльшої посылости Конрадин де Бєльок і уоружений трєма револьверами, почав стрїляти до присутних на двірцї с.б. Кїлькоро людїя зранив, зробила ся метушня і послано по жандармерию. Два жандарми, котрим Бєльок гроув також револьвером, вєстрїлили до божєвїльного. Поцїлений в голову і грудя, упав нещєсний трупом на місци.

— **Судия в звлзчици.** Недавно лучила ся — як пишуть «Бірж. Вєд.» — в поїздї, що їшов з Тапшенту до Чорляєва ось така подїя: У передїлї для некурячих сидїв член суду. До того самого передїлу увїйшов також ячийсь добродїй і побачивши ванїсь «для некурячих» витягнув папіроса і став демонстраційно курити. На приличні уваги присутних, щоб перестав курити, відповїв доволї терпико. Тодї судия встав, вложив судейський ланцух на шию і розсудив сєраву на місци, вєсуджуючи виновника на 50 рублїв кари. А позаяк той імпертигентний папєк не мав при собі ні грошиї ні легїтїмацїї, проте судия приказав задержати єго аж до часу, коли ствердїть ся, хто саме він є.

— **Крик у немовлят.** Немовлята кричать з ріжних причин; і тому як мати так і нянька повинна навчати ся розїзнавати по тїм, як кричить дитина, причину єї крику чи плачу. Немовля здоровє, яке має постїль суху і вигїдну, кричить з вдоволеня. Сей крик не є неприємний і дитя тоді є привїтне, весєле. Сли немовля терпить бїль або невгїдну (н. пр. мокра постїль, гнетучї рубя нєлен), то тоді оно квилить. Сли немовля голодне, то єго крик є уриваний, галасливий, і оно єсе собі жадїбно наїїї, або шукає устами за кормою. Если дитина перєстрашила ся, або если стала ся їй яка нагдa (застрашаюча) пригода, н. пр. виказєнє пчолї, удїр, а наїїїї і куєанє блохи, то она скрикєє нагло і кричить на цїлє горло дальше. Если дитина кричить зі злости, що цїзнати по тїм, що очї не мають слєз, тоді не треба вкєлонятї єя много таким кїяком. Крик і плач немовлят вадля болю і ведуть є ріжнородний і по нїм можна цїзнати, що дитину боїть. При болях жєлудкових від здутї, рїзаня у внутрї, скрикєє немовля квилачи дальше, а при тїм вєжки відриває до живота. При болю голови квилить дитя, постуєжуючи глухо.

— **Помирєні вєроги.** Немєрович-Данчєнко подає з Манджурї отсєй образок: На дорозї довєла ся менї незвичайна єгрїча. Жаль менї було, що я не мав фотографїчного апарату, аби єго утрєвалити на кліїнї.

Їдуть два жовїїри — вєзвїнсьє прївід руки, їдуть мовчки, поважно, але видно занїїтї собою. Один має ранєну ногу, другий ранений в руку, здоровєною рукою вєдє єго поїд лїкоть, ступає звільня і вємагає єму посувати єя, а раднє підєсакувати вєперед. Що кїлька кроків оба зупїняють ся, відпочивають і знова їдуть вєперед. Хто їдє дорогою, стає і зглядєє ся на нях з подївом. Дєхто засьміє ся.

— А ти євїдки єго вєзвї? — Ано, ваше благородїє, нїби заповонив. — І ти єго самий зранив? — Та так. Багнєтом скалїчив єму ногу. А тепєр оба їдємо до осмотрєня. — То добрє, що ти над нам мїдуєш єя. — Та якжє... Таж і він не зі своєї волї. То «наш брат», жовїїр, лише він інакшє прїєстає!

«Наш брат» має жовтий лампас, жовтї випуски і жовтї ємолетї. Лицє, якби з добрє вицїщенєї мїди, очї вузькі, скїєні, але в тїї хвилї весєлї. Вїдає єя єму сьмїшним, їти з Москалєм, з недавним ворогом, що мїрив в єго грудя, а влучив в ногу! Звєртає до нєго блиєкучї єїїнцї і параз показує гарнї зуби; починає щось пояснєти, тїкаюча палцєм в грудя жовїїра. Нїчого не розумїю, але він махає прїязно головою і їдє дальше. Та пара так менї подобала ся, що я завернув за ними.

— А ти, братє, вєперед у нас євїчєш? — говорив до Японця жовїїр, котрий вєзвє єго в поїлов. — Пжєкладу тебе в тєплїм вагонї, братчику, на матерєцах... У нас так!.. будєш євати євокїї-

но, а при тобї будє Сєстра. Як лише єсчєш пити, чи їсти, она тобї сєйчас прїєсє... Япанєць не розумїє нї словєчка, але, аби не показати ся неввїчливим, коли жовїїр скїнчив, починає єму оповїдати щось весєлого, як можна догадувати єя з рухів вільної руки, махає головою, крутять, жмуриють очї, і сьміє ся.

— От видиш, я тобї то казав! — поважно відповїдає Москаль, по вєслуханю до кїнця — і кашї дадуть і зупи в мясом. У нас раненим дуже добрє. А наїїїї, як лікарї говорять, і котлетик дїстанєш.

— Чи ти єго розумїєш? — питаю. — А чомуж би нї? Таж то лєгко. Даю їм папіроси.

— Пожди, пожди! Не так! — перєриває жовїїр. Ти тепєр мїї, братє. Нас, братчику, куїя і багнєт покумали.

З повагою закурив папіроса і вєсунув Японцєви в губу, немєв би тої не мїг того зробити двома здоровими руками.

— Дякуємо покїрно. Тепєр і я можє... Закурив свого папіроса і знова та цїкава пара пошкандїбалa вєперед...

— **З велїзницї.** Схїдно-півнїчно-захїдний австрїйський звязок велїзничий. — З двєм 1. сїчня 1905 вїїшла в жите нова тарифа часть II, зшиток I. —

Дрїбнї вїсти. На велїзничїм шляху Надвїрцянськє передмїєтє-Шєпарівцї-Князьдвїр заставновєно рух поїздїв з причини сїїжних завїї. — Монах о. Емілію Карбованю в Римї вїнайшов тєлєфон без дроту. — Нинї пополуднї вїбух огонь на подї пасажа Мїколяша у Львовї. Почали горїти копїцї рїжного зїлє з антїки і дрогєрїї п. Мїколяша. Пожарна сторожа загасила скоро огонь.

Наука, штука, лїтература.

Рєпертуар руского театру перебуваючого тепєр у Львовї (Салє «Гвєздї» при ул. Францїшканьскїї). Нинї вївторок «Перєхїтрилї» комєдїя в 3 дїях Кропівнїцького; в серєду дїя 4. сїчня «Вєсїлє при лїхтарнїях» оперєта Офєнбахa і «Гувїк» комєдїя М. Гавалєвїча; в четвєр: дїя 5. сїчня першїй раз «На дїї», сєнєи з дїа жїтєя в 4 дїях М. Горького. В пятнїцю і в суботу прєдставлєня не будє. — Початок прєдставлєнєя точно о 7½ год. вєчєр.

Тєлєграмї

з дїя 3. сїчня.

Вїдєнь. Сєсїя державної ради, прєктована снєршє на 13. с. м., прїїїзнїть єя з вїїмкових причин.

Новий прєзидент кабїнєту бар. Гавч прїїїняв вчєра кїлькєх прїводнїкїв парламентарних сторєвнїцтв, які прїїїшли на єго запрошєнє. Мїж нїїїїми будє: гр. Дїдушїцкїй, Герольд, Штїрпї, Скєнї і Грєс. Нинї являть ся у бар. Гавча: Дєршатта, Пацак, Странскїй, др. Крамарж, кн. Лїхтенштїйн, Люєгєр, Сїльвєстєр, Хїярї і Ельвєрт.

Градєць. Пєс. Дєршатта в бєсїдї з одним днєвнїкарєм зазначїя, що покликанє бар. Гавча на прєзвїдєнта кабїнєту можєна уважати за найлїпшє розвєязку мїнїстерїяльної крїзї, що муєсїть скрїпнїти єтановїєско Нїмцїв.

Льондон. З Токїо доносять, що Росїяни згодїлї єя на поставлєнї Япанцями умєловини капїтуляцїї Порт-Артура.

Пєтербург. Ген. Стєссєль доїє урядово, що ген. Кондрагєнко погїб дїя 15. (ст. ст.) груднїя.

Чїфу. Бюро Райтєра доносять, що панцїрнїкї «Рєтвїзан», «Полтава» і «Палляда» згорїлї вчєра в Порт-Артурї.

Вїдєнь. Корєсп. Бюро доносять, що в Шушї (на Кляквї) застрїлєно в дєнь Шєрбаковa, податковєго уряднїка.

Вїдєнь. При тягнєню кредїтових лєосїв голєвна вїграна 300.000 К упала на сєрїю 2427 ч. 84, друга вїграна 60.000 К на сєрїю 2427 ч. 75, а трєта 30.000 К на сєрїю 2.849 ч. 61.

При тягнєню лєосїв рєгуляцїї Дунаю голє вїграна 140.000 К упала на ч. 112.550, а 48.000 К вїграло ч. 134.296.

Господарскї, прємїслєзї і торгєвєльнї вїсти.

Рускїй Народнїй Дїм в Олєську, єтоварїшєнє з обмежєною порукєю вїказало за мїєсєць грудєнь с. р. (пєстїїй мїєсєць своєї дїяльностї) слїдуючїй рахунк (в корєнах): 1. Стан довжнїй: 1) Удїлї 875:93, 2) фонд рєзєрвєвнїй 1075:93, 3) вклядки з початком мїєсєця 4657:39, вложєно 2037:69, вївнєто 943:27; стан з кїнцєм мїєсєця

5751 81, 4) позички затягнені 2000—, 5) сальдо відсотків 152.82. Сума пасивів: 8980.56. П. Станчиний: 1) Позички уділені: з початком місяця 6198.50, сплачено 417.50, уділено 2600—, стан з кінцем місяця 8381—, 2) власні льокації 100—, 3) кошти адміністраційні 137.04, 4) готівка в касі —, 5) кошти заснованя 362.52. Сума активів: 8980.56. Товаришчєне числїть доси 100 членів з декларованими удїлами 2000— К. Оден удїл виносить 10 К, порука трикратна: стопа процентова від вклаток 4 1/2% — від позички 7%.

На фонд будови Народного Дому в Олеську (книжочка вкладкова ч. 2) зложили дальше отсі Добродїї: о. Яков Гутковскїй з пушки в Ожидові 20—, о. Волод. Кальба з пушки в Соколівці 3—, о. Віктор Єзерскїй з пушки в Гумнїсках 4—, о. І. Потопник 6—, на соборчику в Ожидові 3—, з пушки в Олеську 3.24, 4 1/2% дописаний з р. 1904 — 4.07; разом (з давнїйшими) 341.59 К.

На пам'ятник Маркіяна Шашкевича на Підліській горі (книжочка вкладкова ч. 6) зложили дальше: о. Александер Левіцкїй 2—, о. Ієровїм Кмицикевич в Фразі 3—, п. Мих. Лазорко зі складки в Золочені 19.75, о. Антїн Целевич в Лозинї на празнику 8—, на празнику в Сторонибабах: а) п. Іванцїв дяк 2—, б) зі складки 6—, о. Лев Сїлїньскїй 1—, о. Іван Герасимович 3—, на соборчику в Ожидові 4.60, з віста 1.60, 4 1/2% дописаний з р. 1904 — 0.67; разом (з давнїйшим) 87.02 К.

Дирекція Руского Народного Дому в Олеську просить сим умильно Всїх П. Т. Патриотів о ласкаве підпертє сеї новозаснованої рускої інститудїї так приступленем в єї члени, як також льокованем в нїй так своїх, як і стоячих під їх зарядом ріжних капїталів, церковних, громадських, шкільних, читальняних, склепових и т. п. Рївнож, дякуючи за дотеперїшні жертви просить Дирекція і о дальшу ласкаву пам'ять так на фонд будови Руского Народного Дому в Олеську (книж. вкл. ч. 2) як і на пам'ятник незабутного нашого Маркіяна Шашкевича! (книж. вкл. ч. 6.) з покликом на неданну горячу відозву в часописях. Дирекція.

„Ще не вмерла Україна!“

Пісні патріотичні і народні, зложив на фортепьян **ДЕНИС СІЧИНЬСКИЙ**. Часть I: Музыка, Часть II: Текст. 152 пісень! Накладом книгарні і складу нот А. Штаудахер і спілка в Станіславові. Цїна 6 корон. Набути можна у видавцїв і вї всїх книгарнях. 123(2—10)

Надіслане.

Др. Мирон Вахнянин лікар клініки львівського універс., б. лікар клініки проф. Лайдена в Берлінї ординує у внутрішних недугах від 3—5 попол. ул. Академічна ч. 26. (мезанїн).

Colosseum в пасажи Германів при ул. Соняшній у Львові. від 1. до 16. сїчня 1904.

Нова сензацийна програма.

Щоденно о 8. год. вечер представлєне. В недїлі і сьвята 2 представлєня о 4. год. попол. і о 8. год. вечером, Що п'ятницї **High-Life** представлєне. Білєти вчаснїше можна набути в конторї Пльона при ул. Кароля Людвїка ч. 9. З кулєним білєтом на фотелї, льожї і І-ряднї крісла можна їхати даром на представлєне омнїбусами Кольосоєу, які ждуть коло Відєньскої каварїї.

Виконує найдешевше!

Всякі роботи ритівничі, печатковї і цизельованї. Власний вирїб стампїль кавчукових і металевих, гравїрованє на метали і дорогих камїнях.

Монограми, герби і гузики до упряжи і лїберїї, шильди ритованї і лятї, таблицї з бляхи прасованї для сторожи і асекураційних товариств Печатковї марки, знаки до випалєня з залїза і шпїятовї бляшки. Склад кавчукових друкарєнь „Perfect“ і ріжних фарб до стампїль.

Артист. заведекє ритівничє А. Зїгмана, у Львові
14 ул. Сикстуска 14. 119(19-20)

ХРИСТИЯНЬСКИЙ КАЛЕНДАР МІСИОНАРЯ

на 1905 р'к
коштує лишє 50 сот., а з почтовою пересилкою 60 сот. Зміст богатїй, ілюстрації гарні. При закупнї бїльше примірників вельми значний опуст. Висїлає лишє за готївку: *Видавництво Чина св. Василя В. в Жовкві.*

Ілюстровані переписні листки

новорічні і рїздвяні
в великїм виборї в **Сокильскїм Базарї** у Львові, ул. Руска 1.

За певну і добру льокацію поручаємо:

- 4 1/2% листи гіпотечні
- 4% листи гіпотечні
- 5% листи гіпотечні премїованї
- 4% листи Товариства кредитового земского
- 4% і 4 1/2% листи Банку краєвого
- 4% позичку краєву
- 4% облїгації пропїнаційні і вєліякі ренти державні

Тї папери продаємо і купуємо по найточнїйшїм курсї деннїм.

КОНТОРА ВИМІНИ

ц. к. упр. гал акц.
БАНКУ
Гіпотечного

Розклад поїздів залїзничих обовязуючий від 1. мая 1904.

(Приїзд і відїзд поданий після середно-європейского часу).

о год.	Приходять до Львова (головний дворець)	о год.	Відходять зі Львова (головний дворець)
6:00	з Кракова, Берліна, Відня, Праги, Хирова	6:20	до Іцкан, Яс, Букарешту, Жидачева, Потутор, Керезмезе, Чорткова (від 1/2—3/4), Сучави
6:10	з Іцкан, Чорткова, Калуша, Делїтина (чер. Коломию 1/2—3/4 вкл. в нед. і сьвята), Керезмезе (1/2—3/4 вкл.)	6:30	до Підволочиск, Київ, Одєс, Бродів, Кончїнець, Гусятїна, Чорткова
7:30	з Рави рускої, Сокалі	6:45	до Лавочного, Пешту, Дрогобича, Борислава
7:40	з Підволочиск, Одєс, Київ, Бродів	6:50	до Яворова
7:45	з Лавочного, Пешту, Хирова, Борислава, Калуша	8:25	посп. до Кракова, Відня, Берліна, Праги, Любачева, Самбора, Закопаного
8:00	з Самбора, Хирова	8:35	до Кракова, Відня, Праги, Ясла, Осьвенїцма
8:10	з Станїславова, Жидачева, Потутор	9:10	до Лавочного, Хирова, Калуша, Ходорова
8:20	з Яворова	9:25	до Самбора, Хирова
8:55	з Кракова, Відня, Берліна, Варшави, Праги, Закопаного через Краків, Мезєлборча, Пешту	10:35	до Тернополь, Потутор
10:02	з Стрия, Борислава	10:45	до Черновець, Делїтина, Залїцки, Новоселиці
10:20	з Рїшева, Любачева	10:50	до Белєцї, Сокалі, Любачева
11:25	з Коломиї, Жидачева, Потутор, Керезмезе	1:55	посп. до Підволочиск, Київ, Одєс, Бродів, Кончїнець, Чорткова, Залїцки, Гусятїна
1:10	з Лавочного, Калуша, Хирова, Борислава	2:45	посп. Іцкан, Яс, Букарешту, Потутор, Калуша, Жидачева, Чорткова, Вїжнїцї, Керезмезе
1:30	посп. з Кракова, Берліна, Відня, Праги, Н. Санча, Рїмалова, Ілонїча, Сїнока, Хирова	2:55	посп. до Кракова, Відня, Берліна, Праги, Закопаного
1:40	посп. з Іцкан, Чорткова, Калуша, Залїцки, Кїчманїя, Новоселиці (через Жучку, Вїжнїцї)	3:05	до Стрия, Хирова, Борислава, Тухалї від 1/2—3/4 вкл.), Сколього (1/2—3/4 вкл.), Ходорова, Калуша
2:30	посп. з Підволочиск, Одєс, Київ, Бродів, Рїмалова, Гусятїна, Кончїнець, Козови	3:30	до Рїшева, Любачева, Хирова
4:35	з Стрия, Хирова, Тухалї (1/2—3/4 вкл.), Сколього (1/2—3/4 вкл.)	3:40	до Самбора, Хирова
4:45	з Яворова	5:48	до Яворова
5:03	з Сокалі, Белєцї, Любачева	5:55	до Коломиї, Жидачева
5:00	з Підволочиск, Київ, Одєс, Бродів, Рїмалова, Потутор, Залїцки, Гусятїна, Іванї пустого, Скали, Кончїнець	6:20	до Кракова, Відня, Берліна, Варшави, Праги, Карлєбаду, Хирова, Пешту, Н. Санча
5:40	з Кракова, Берліна, Відня, Праги, Осьвенїцма	6:40	до Лавочного, Пешту, Хирова, Борислава, Калуша
5:50	з Іцкан, Жидачева, Чорткова і Сучави	7:05	до Рави рускої, Сокалі
8:40	посп. з Кракова, Відня, Берліна, Праги, Ілонїча	9:00	до Підволочиск, Київ, Одєс, Бродів
9:10	з Іцкан, Букарешту, Чорткова, Потутор, Жидачева і 1/2—3/4 вкл.) Гусятїна, Керезмезе, Калуша,	10:45	до Перемишля 1/2—3/4 вкл.), Хирова, Н. Загірї
9:50	з Кракова, Відня, Берліна, Бродова, Варшави, Праги, Осьвенїцма, Хирова	10:42	до Іцкан, Чорткова, Залїцки, Делїтина, Сучави
10:00	з Самбора, Хирова, Сїнока, Ясла	10:55	до Кракова, Відня, Бродова, Праги
10:20	з Підволочиск, Київ, Одєс, Бродів, Кончїнець, Залїцки, Скали, Іванї пустого, Гусятїна	11:00	до Підволочиск, Бродів, Кончїнець, Рїмалова
10:40	з Лавочного, Пешту, Хирова, Калуша, Борислава,	11:05	до Стрия
12:20	посп. з Іцкан, Яс, Паргорода, Жидачева, Залїцки	11:10	до Рави рускої, Любачева (що недїлі)
2:31	посп. з Кракова, Берліна, Варшави, Відня, Праги	12:45	посп. до Кракова, Відня, Берліна, Варшави, Праги, Закопаного, Н. Санча
3:25	з Тернополь, Бірок велїких, Рїмалова	2:51	посп. до Іцкан, Яс, Букарешту, Чорткова, Керезмезе (від 1/2—3/4 вкл.), Сучави, Кїчманїя
на дворець „Підзамче“		4:10	до Кракова, Відня, Бродова, Берліна, Праги, Пешту, Самбора, Сїнока, Осьвенїцма
7:20	з Підволочиск, Одєс, Київ і Бродів	з двїрця „Підзамче“	
2:15	посп. з Підволочиск, Київ, Одєс, Бродів, Рїмалова, Гусятїна, Кончїнець, Чорткова	6:43	до Підволочиск, Бродів, Київ, Одєс, Кончїнець, Гусятїна, Чорткова
5:06	з Підволочиск, Київ, Одєс, Бродів, Кончїнець, Залїцки, Потутор, Іванї пустого, Скали, Гусятїна, Бродів, Рїмалова	10:52	до Тернополь, Потутор
10:02	з Підволочиск, Київ, Одєс, Бродів, Кончїнець, Залїцки, Іванї пустого, Скали, Гусятїна	2:09	посп. Підволочиск, Бродів, Київ, Одєс, Кончїнець, Гусятїна, Рїмалова, Скали, Іванї пуст.
3:04	з Тернополь, Бірок велїких, Рїмалова	9:24	до Підволочиск, Київ, Одєс, Бродів
		11:24	до Підволочиск, Бродів, Кончїнець, Залїцки, Іванї пустого, Скали, Гусятїна, Рїмалова.

ПОЇЗДИ ЛЬОКАЛЬНІ.

Приходять на головний дворець	Відходять з головного двїрця:
з Брухович 6:42, 7:30 рано, 11:45 перед полуд. 3:00, 4:30 і 5:43 пополудн. 7:54 і 8:59 вечером, (до 11/9 вкл.)	до Брухович 5:48 рано, 9:30 і 10:50 передполудн. 1:05, 3:15 і 5:05 попол., 7:05 і 8:04 веч. (від 8:5 до 11/9 вкл.) 11:10 в ночи (що недїлі).
з Янова 8:20 рано, 1:16, 4:45 попол., 9:25 вечером (від 1/5 до 30/4 вкл.), 10:00 вечером (від 15/5 до 31/8 вкл. в недїлі і сьвята).	до Янова 6:00 рано, 9:15 передпол. (від 1/5 до 30/4 вкл.) 1:35 попол. (від 1/5 до 31/8 в недїлі і сьвята), 3:18 попол. (від 1/5 до 30/4 вкл.) і 5:48 пополудн.
з Ширя 9:31 вечер. (1/6 до 11/9 вкл. в недїлі і сьвята).	до Ширя 1:45 попол. (від 1/6 до 11/9 вкл. в недїлі і сьвята).
з Любїні вел. 11:35 вечером (від 15/5 до 11/9 вкл. що недїлі і сьвята).	до Любїні вел. 2:15 попол. (15/5 до 11/9 вкл. в нед. і сьв.)

ЗАМІТКА: Час середно-європейскїй рїзницї ся від часу львівского о 36 минут а іменно 12 год. часу середно-європейского = 12 год. 36 мин. часу львівского — Нічї години від 6:59 рано до 5:59 рано обєдєно рамками. — В мїстї продає білєти звичайнї агенція часоснїї П. Ст. Соколовского пасажа Гансманна 9, від 7. рано до 8. вечером. — Бїоро інформаційне ц. к. залїзницї державнїх (ул. Красїнїх ч. 5.) удїляє пояснєнь и справх залїзничих, продає білєти всякого рода і розкладї їдї, в годнїях урядових від 8. рано до 3. пополудн. а в недїлі і сьвята від 9. рано до 12. в полудне.